
457

Besluit van 28 september 2012 tot wijziging van het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 in verband met aanpassing van de financieringssystematiek van gemeenten en nog enkele aanpassingen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 18 juli 2012, nr. R&P/RSA/2012/9866;

Gelet op artikel 78f van de Wet werk en bijstand;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 7 september 2012, nummer W 12.12.0284/III);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 24 september 2012, nr. R&P/RSA/2012/13830;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel b, wordt «de belanghebbende van 18 tot 65 jaar,» vervangen door: de belanghebbende van 18 jaar tot aan de pensioenge-rechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet.

B

Aan artikel 16, onderdeel c, wordt een zinsdeel toegevoegd, luidende: of een daartoe door het college erkende rechtspersoon, die zonder winstoogmerk kredieten verstrekt aan ondernemers.

C

Artikel 44 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, komt te luiden:

1. Bij de toepassing van artikel 58 van de wet worden kosten van bijstand door het college teruggevorderd met toepassing van artikel 12, tweede lid, onderdeel c, en de hoofdstukken V en VI.

2. Het derde lid vervalt.

D

Aan artikel 45 wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. De lening, die de zelfstandige bij de beëindiging op grond van artikel 43 gehouden is terug te betalen, is een lening als bedoeld in artikel 58, eerste lid, onderdeel b, van de wet.

E

Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt «daarnaast de vergoeding, bedoeld in artikel 46» vervangen door: de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in artikel 42.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. Onder ten laste van de gemeente gebleven kosten van algemene bijstand aan zelfstandigen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt verstaan de lasten in een kalenderjaar verminderd met de baten in dat jaar in verband met de door de gemeente verleende algemene bijstand aan zelfstandigen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a.

3. Het vierde lid komt te luiden:

4. Onder ten laste van de gemeente gebleven kosten van bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt verstaan de lasten in een kalenderjaar verminderd met een bij ministeriële regeling vast te stellen norm voor de baten in dat jaar in verband met de door de gemeente verleende bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

F

In artikel 60, derde lid, wordt «personen jonger dan 65 jaar» vervangen door: personen die de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, nog niet hebben bereikt.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State wordt met de daarbijbehorende stukken openbaar gemaakt door publicatie in de Staatscourant.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Oude Loo, 28 september 2012

Beatrix

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
P. de Krom

Uitgegeven de *twaalfde* oktober 2012

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I. W. Opstelten

NOTA VAN TOELICHTING

1. Inleiding

Wie kan werken, moet dat ook doen. Werk zorgt voor economische en financiële zelfstandigheid, draagt bij aan het gevoel van eigenwaarde en biedt kansen om volop mee te doen in de samenleving. Werk maakt niet alleen mensen zelf, maar de samenleving als geheel weerbaar.

Voor sommige mensen is niet werken in loondienst, maar werken als zelfstandig ondernemer de snelste weg uit de uitkering. Het kabinet ondersteunt mensen die als zelfstandig ondernemer aan de slag willen. Het ondernemerschap zet mensen in hun kracht en stelt hen in staat om zelfstandig in hun bestaan te voorzien.

Ondersteuning overheid zelfstandig ondernemerschap uit de uitkering

Voor potentiële ondernemers onder werklozen met een uitkering biedt het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (hierna Bbz 2004) aan gemeenten de mogelijkheid om ondersteuning richting het ondernemerschap te bieden. Op grond van dit besluit kunnen aspirant-ondernemers in aanmerking komen voor tijdelijke inkomensaanvulling en/of een lening voor bedrijfskapitaal. Daarnaast kan de gemeente begeleiding bieden bij het opzetten van een bedrijf. Gemeenten kunnen reeds gevestigde ondernemers met tijdelijke financiële problemen ondersteunen in de vorm van tijdelijke inkomensaanvulling tot het sociaal minimum en/of een lening voor bedrijfskapitaal. Hiermee kan bijstandsafhankelijkheid voorkomen worden.

Bij de ondersteuning die de overheid biedt, staat voorop dat de zelfstandige ook een duidelijke eigen verantwoordelijkheid heeft. Ondernemen doet men voor eigen rekening en risico. Daarnaast is van belang dat overheidssteuning op een doelmatige en selectieve wijze gebeurt. Hoofddoel hierbij is duurzame uitstroom vanuit een uitkering en het voorkomen van bijstandsafhankelijkheid.

Vergroten effectiviteit instrumentarium

Om te beoordelen of het Bbz 2004 bijdraagt aan duurzame uitstroom, is eind 2010 aan onderzoeksbureau Ecorys gevraagd om de mate waarin het Bbz 2004 bijdraagt aan duurzame uitstroom te onderzoeken. Dit onderzoek had betrekking op de doelgroep startende ondernemers die middels het Bbz 2004 op weg zijn geholpen. Uit dit onderzoek komt o.a. naar voren dat:

- het Bbz 2004 bijdraagt aan duurzame uitstroom: van de startende ondernemers is 42% na de eerste twaalf maanden uit de uitkering. Na vier jaar loopt dit verder op naar 74%.
- de baten van het Bbz 2004 opwegen tegen de kosten. Volgens Ecorys kost het Bbz 2004 veel, maar de besparing in uitgaven aan bijstand voor levensonderhoud wegen gemiddeld genomen op tegen de kosten van het Bbz 2004

Uit het onderzoek kwamen ook verbetermogelijkheden naar voren, die enerzijds betrekking hebben op het vergroten van de selectiviteit bij de inzet van het instrument en anderzijds betrekking hebben op het verbeteren van het kredietbeheer van verstrekt bedrijfskapitaal door gemeenten. Volgens Ecorys kan er extra rendement uit het Bbz 2004 gehaald worden wanneer gemeenten het instrument selectiever inzetten, de omzetontwikkeling van aspirant-ondernemers kritisch beoordelen en een investering doen in een afzonderlijke debiteurenadministratie

(kredietbeheer) voor het Bbz 2004. Op deze wijze kunnen gemeenten er beter op toezien dat verstrekte (starters)leningen worden terugbetaald.

De regering wil gemeenten graag stimuleren met de verbeterpunten aan de slag te gaan. Het onderzoek wijst uit dat het Bbz 2004 goed functioneert, maar dat gemeenten verdere stappen kunnen zetten op het terrein van selectiviteit en het kredietbeheer van verstrekte leningen. Om dit te bewerkstelligen, wijzigt de regering de financieringssystematiek. Het gaat om een beperkte wijziging waarbij een stimulans voor gemeenten wordt gecreëerd om beter kredietbeheer op verstrekt bedrijfskapitaal te voeren en mede daardoor ook de selectiviteit te vergroten.

2. De uitwerking van de maatregelen

2.1 Wijziging van financiering

Huidige financieringssystematiek bedrijfskapitaal

Gemeenten ontvangen van het Rijk voor het verstrekken van bedrijfskapitaal drie geldstromen:

- Een budgetdeel (25%)
- Een declaratiedeel (75%)
- Een eventuele aanvullende uitkering

Het budgetdeel wordt over gemeenten verdeeld op basis van de lasten in het jaar t-2. Hiervoor worden de opgaven van gemeenten gebruikt die zij in het «single information single audit» (sisa) systeem doen. Dit is een bedrag ter hoogte van circa 25% van de kosten. Gemeenten ontvangen daarnaast een declaratiedeel. Dit is een bedrag ter hoogte van circa 75% van de kosten. Ten slotte kunnen gemeenten in aanmerking komen voor een aanvullende uitkering. Dit is het geval wanneer het deel van de kosten dat niet kan worden gedeclareerd groter is dan 115% van het budget. Voor dat deel dat boven de 115% uitgaat kan de gemeente een aanvullende uitkering krijgen. Het risico voor gemeenten bedraagt daarmee maximaal 3,3%.

Huidige situatie:

Recht gemeente = Budget + 0,75 * (lasten – baten) algemene bijstand
gevestigde zelfstandigen + 0,75 * (lasten – baten) bedrijfskapitaal+
eventueel aanvullende uitkering

Normering van baten

Om voor gemeenten een stimulans te creëren om beter kredietbeheer te voeren en selectiviteit bij het verstrekken van bedrijfskapitaal te stimuleren, worden de baten genormeerd op basis van een landelijk gemiddelde¹. Gemeenten die individueel in staat zijn om meer baten te genereren dan dit gemiddelde (in de vorm van aflossingen en rente) mogen het meerdere behouden en omgekeerd betalen ze het mindere zelf. Met uitzondering van de voorgestelde wijziging blijven de huidige financiële verhoudingen (budget, declaratie en aanvullende uitkering) in stand. Het recht van gemeenten bestaat nog steeds uit een budget- en declaratiedeel en een eventuele aanvullende uitkering.

¹ De norm is alleen van toepassing op de baten bij verstrekt bedrijfskapitaal. Baten in het kader van algemene bijstand worden niet genormeerd, omdat dit veelal geen lening maar normale bijstand zonder terugbetaling betreft.

Nieuwe situatie:

Recht gemeente = Budget + 0,75 * (lasten – baten) algemene bijstand
gevestigde zelfstandigen + 0,75 * (lasten – **norm**baten) bedrijfskapi-
taal+ eventueel aanvullende uitkering

Deze financiële prikkel bevordert dat gemeenten aan de voorkant, bij het verstrekken van krediet een weloverwogen afweging maken of het krediet een geschikt re-integratie-instrument is voor starters of preventief voor gevestigde zelfstandigen. Een goede beoordeling vooraf impliceert dat er in de jaren daarna veel van de verstrekte kredieten wordt terugontvangen (meer dan in het verleden) en tegelijkertijd impliceert het dat er bij gelijkblijvende omstandigheden mogelijk minder uitgaven zullen zijn (want er worden minder slechte kredieten verstrekt en meer goede). Selectiviteit verlaagt de normbaten en verhoogt de feitelijke baten voor individuele gemeenten. Aan de achterkant bevordert de financiële prikkel een beter kredietbeheer, zodat gemeenten hun debiteuren beter in de gaten houden en eerder aan de bel trekken als het mis dreigt te gaan.

Door de normering van de baten krijgen minder presterende gemeenten (weinig selectief en zwak beheer) er een direct belang bij het roer om te gooien. Gemeenten die nu al goed presteren, hebben er voordeel van het zo te houden. De gemeenten die hun beheer goed op orde hebben en /of het Bbz 2004 ruimhartig inzetten, ondervinden geen nadeel van achterblijvende gemeenten.

Het beleidseffect van deze maatregel slaat vooral neer bij gemeenten en indien het macro leidt tot minder kosten betekent dit via de declaratie minder uitgaven voor SZW (en uiteindelijk minder kosten voor gemeenten zelf). Het beleidseffect voor gemeenten is blijvend zolang de batennorm ongewijzigd blijft.

Met deze maatregel wordt het voor gemeenten meer lonend om re-integratie naar zelfstandig ondernemerschap en kredietverlening aan gevestigden selectief aan te bieden en effectiever toe te zien op het terugbetalen van verstrekt bedrijfskapitaal.

De huidige wijze van verantwoording in het kader van het Bbz 2004 verandert met deze wijziging niet. De inhoud van de begrippen baten en lasten in het kader van het Bbz 2004 blijft ongewijzigd.

De berekeningswijze van de norm zal in nauw overleg met de VNG en het uitvoeringspanel bij ministeriële regeling worden uitgewerkt.

2.2 Vergroten publiek-private samenwerking

Er zijn in Nederland naast banken, ook andere organisaties die (micro)kredieten aan zelfstandigen verstrekken zonder winstoogmerk. Om de samenwerking tussen deze partijen en gemeenten verder mogelijk te maken wordt voorgesteld om de bestaande borgstellingsregeling in artikel 16 van het Bbz 2004 ook open te stellen voor niet-banken. Deze wijziging is noodzakelijk, omdat de huidige borgstellingsregeling alleen open staat voor banken in de zin van artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht.

Met het openstellen van de borgtochtregeling voor niet-banken wordt het voor gemeenten mogelijk om meer dan nu het geval is de markt te betrekken bij kredietverlening aan zelfstandigen vanuit de uitkering. Op deze wijze kunnen gemeenten gebruik maken van de expertise en

deskundigheid die bij deze organisaties aanwezig is en biedt het ondernemers (vanuit een uitkeringssituatie) de mogelijkheid om in een vroeg stadium in aanraking te komen met de markt voor zakelijke kredietverlening. De overige voorwaarden voor bijstand in de vorm van borgtocht ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal in artikel 16 van het Bbz 2004 blijven onverkort van kracht.

Of en met welke partijen gemeenten willen samenwerken blijft nadrukkelijk ter beoordeling van de gemeenten zelf. Zij hebben inzicht in de lokale omstandigheden en kunnen het beste inschatten welke partijen wel en niet kwalificeren voor samenwerking. De «European Code of Good Conduct for Microcredit Provision» kan gemeenten hierbij helpen. Deze richtlijn bevindt zich nu in de pilotfase maar zal vanaf 2013 voor iedere microkredietverstrekker gelden.

2.3 Wijziging terugbetaling bij beëindiging

Op grond van artikel 43 van het Bbz 2004 dient de zelfstandige bij beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep de bijstand in de vorm van een lening terug te betalen. Dit omdat hij dan dat krediet niet meer nodig heeft. Met dit besluit wordt verduidelijkt dat de desbetreffende terugvordering valt onder de reikwijdte van artikel 60, zesde lid, van de Wet werk en bijstand (WWB) waardoor de terugvordering bevoorrecht is en onmiddellijk volgt na de vorderingen in artikel 288 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

3. Financiering

Het betreft een budgetneutrale systeemwijziging. De normering van de baten fixeert de baten als het ware voor het rijk. De prikkel die van de systeemwijziging uit gaat, maakt dat individuele gemeenten selectiever kredieten verstrekken en een ordelijker kredietbeheer voeren. Indien de selectiviteit per saldo op termijn tot minder kredietverlening zou leiden, dan betekent dat ook voor het rijk uiteindelijk lagere uitgaven.

Om de gemeenten zekerheid te bieden en de beleidseffecten een blijvend karakter te laten hebben, wordt de batennorm (het percentage) een aantal jaren gelijk gehouden.

4. Informatievoorziening

De uitvoering van dit besluit en vooral de effecten daarvan zullen op basis van bestaande beleidsinformatie worden gevolgd. Indien de beleidsinformatie daarvoor aanleiding geeft zal bestuurlijk overleg met gemeenten en andere belanghebbenden plaatsvinden. Het Bbz 2004 voorziet al in een algemene verplichting voor de colleges om de minister van deze beleidsinformatie te voorzien. Over de inhoud van de door gemeenten aan minister te verstrekken informatie zal overleg plaatsvinden met de VNG. Het uitgangspunt is dat voor de informatie die van gemeenten gevraagd zal worden zoveel mogelijk aangesloten zal worden bij de informatie die bij gemeenten zelf beschikbaar is.

5. Consultatie en adviezen

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

De VNG heeft tijdens het Bestuurlijk overleg van 24 mei 2012 aangegeven in te kunnen stemmen met het normeren van de baten in Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004. De VNG wijst op enkele randvoorwaarden die naar het oordeel van de VNG bijdragen aan een goede

uitvoering van de regeling. De wijziging is budgetneutraal, zoals in hoofdstuk 3 van deze nota van toelichting is aangegeven.

De VNG stelt dat het wenselijk is de normering meerjarig vast te leggen om te voorkomen dat de normstelling onderwerp van politiek debat wordt. Dit is ook wenselijk om gemeenten een meerjarig beleidseffect te kunnen laten genereren. Hieraan wordt voldaan, zoals in hoofdstuk 3 staat aangegeven.

De VNG wil een eenvoudige en transparante berekeningsmethodiek waarbij de prikkel op de juiste plek wordt gelegd en tegendraadse effecten worden vermeden. Met de VNG is afgesproken dat de effecten van de wijzigingen zullen worden gevolgd, maar wel zoveel mogelijk op basis van bestaande informatie (geen nieuwe gegevens uitvraag bij gemeenten). Verder stelt de VNG voor om gezamenlijk met SZW flankerend beleid te voeren om de uitvoering van gemeenten te verbeteren. Door middel van een handreiking, regiobijeenkomsten en inbedding van het thema in de agenda «Vakmanschap» van Divosa/VNG, pakken VNG en SZW dit gezamenlijk op.

Uitvoeringspanel

Het ontwerp van dit besluit is op 25 juni 2012 voor advies voorgelegd aan het uitvoeringspanel. Het uitvoeringspanel acht het voorstel uitvoerbaar en heeft geadviseerd de VNG en het uitvoeringspanel te betrekken bij de berekeningswijze van de norm. Hieraan wordt voldaan, zoals aangegeven in paragraaf 2.1. De berekeningswijze van de norm zal in nauw overleg met de VNG en het uitvoeringspanel bij ministeriële regeling worden uitgewerkt. Daarnaast is het advies van het uitvoeringspanel niets naders te regelen over de wijze van erkenning van de rechtspersoon bij het verlenen van borgtocht overgenomen. De gemeenten kunnen daar zelf inhoud aan geven.

6. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A

Op grond van het Besluit van 2 augustus 2012 tot wijziging van een aantal algemene maatregelen van bestuur in verband met de verhoging van de leeftijd waarop op grond van de Algemene Ouderdomswet recht op ouderdomspensioen ontstaat (Tweede Aanpassingsbesluit inzake verhoging AOW-leeftijd (Stb. 362)) wordt – in artikel X, onder A – artikel 1 Bbz 2004 gewijzigd. Abusievelijk is daarbij een wijzigingsopdracht gegeven voor artikel 1, onderdeel a, Bbz 2004. Dit had artikel 1, onderdeel b, moeten zijn. De voorgestelde wijziging herstelt deze omissie en brengt alsnog de beoogde wijziging aan in artikel 1, onderdeel b, Bbz 2004.

Artikel I, onderdeel B

Aan artikel 16, onderdeel c, Bbz 2004 wordt een zinsdeel toegevoegd. Artikel 16 bevat de voorwaarden voor het verstrekken van bijstand in de vorm van borgtocht aan zelfstandigen. In onderdeel c wordt bepaald, dat de borgtocht alleen kan worden aangegaan met een bank als schuldeiser. Met het nieuwe zinsdeel wordt geregeld, dat het college ook bijstand in de vorm van borgtocht kan verstrekken indien de borg niet een bank is maar een door het college erkende instelling die micro kredieten verleent zonder winstoogmerk. Om de publiek- private samenwerking tot uitdrukking te brengen (zie par. 2.2 van het algemene deel van deze nota van toelichting) is bepaald, dat deze kredietinstelling, die een rechtspersoon dient te zijn, kredieten verstrekt zonder winstoogmerk. In de toepassing door de colleges kan bij de erkenning getoetst worden aan de

richtlijn van de «European Code of Good Conduct for Microcredit Provision». De wijze waarop de colleges een besluit nemen tot erkenning wordt aan de colleges overgelaten.

Artikel I, onderdelen C en D

In artikel 60, zesde lid, van de WWB is geregeld, dat terugvordering van kosten van bijstand als bedoeld in artikel 58 en 59 bevoorrecht is en onmiddellijk volgt na de vorderingen in artikel 228 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. In artikel 44 van het Bbz 2004 zijn nadere bepalingen opgenomen over de terugvordering van de bijstand aan zelfstandigen. Daarbij is artikel 60 WWB van overeenkomstige toepassing verklaard. Dit was noodzakelijk omdat in het eerste lid van artikel 44 Bbz 2004 is bepaald, dat in afwijking van artikel 58 van de WWB in het Bbz 2004 voor de terugvordering bepalingen uit het Bbz 2004 gelden. Echter elementen als artikel 60, zesde lid, WWB over preferentie kunnen niet op lager niveau worden geregeld dan bij wet. Dit heeft tot onduidelijkheden geleid bij de toepassing van artikel 43 van het Bbz 2004, dat de verplichting tot terugbetaling van de bijstand in de vorm van een lening regelt bij bedrijfsbeëindiging. Het vorderen van het restant van de lening bij de bedrijfsbeëindiging (of beëindiging van het zelfstandige beroep), is echter een vorm van terugvordering. In dat geval is artikel 58 van de WWB van toepassing en daarmee artikel 60, zesde lid, van de WWB. De wijziging in deze onderdelen hebben tot doel:

- In artikel 44, eerste lid, Bbz 2004 tot uitdrukking te brengen, dat er geen sprake is van afwijking van artikel 58 WWB (de bepaling over de bevoegdheid tot terugvordering) maar van een nadere toepassing van deze bepaling in geval van bijstandverlening aan zelfstandigen. De bepalingen in het Bbz 2004 zijn daarbij overigens zo geformuleerd dat geen sprake is van een bevoegdheid tot terugvordering voor het college, maar van voorschriften dat het college in die omstandigheden tot terugvordering dient over te gaan. Maar het blijft wel de terugvordering waar artikel 58 WWB betrekking op heeft.

- Dan kan het derde lid, dat bepaalt dat artikel 60 WWB van overeenkomstige toepassing is, vervallen, omdat dat al zo is met toepassing van artikel 58 WWB.

- Voorts wordt in artikel 45 dat over ten onrechte verleende bijstand gaat in een nieuw vierde lid verduidelijkt dat de lening die bij beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep dient te worden terugbetaald op grond van artikel 43 een geldlening is in de zin van artikel 58, eerste lid, onderdeel b, van de WWB. Een essentiële verplichting bij lenen is terugbetalen. Dat geldt ook als het gaat om leenbijstand ten behoeve van bedrijfskredieten. Bij beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep wordt de uit de geldlening voortvloeiende verplichting tot terugbetaling niet meer nagekomen en kan het restant van de geldlening worden teruggevorderd.

Artikel I, onderdeel E

In dit onderdeel wordt artikel 48 Bbz 2004 aangepast, zodat de norm van de baten bij de vaststelling van de ten laste van de gemeente gebleven kosten voor bijstand in de vorm van kredieten bij ministeriële regeling wordt aangepast. De vergoeding op basis van de aldus berekende kosten (de 75%) wordt op die wijze vastgesteld. Voor de norm van de baten wordt bij ministeriële regeling nader bepaald op welke wijze die wordt vastgesteld. (Zie verder artikel 2.1 van het algemene deel van deze nota van toelichting.)

De normering van de baten bedrijfskapitaal heeft geen gevolg voor de wijze waarop de individuele budgetten worden verdeeld over gemeenten, omdat de verdeling van de individuele budgetten plaatsvindt op basis van de lasten.

Artikel I, onderdeel F

Deze wijziging vloeit voort uit de wijziging van de Algemene Ouderdomswet als beschreven in artikel I, onderdeel A.

Artikel II

Er is gekozen voor een flexibele inwerkingtredingsbepaling, omdat het met de uitwerking van de norm onzeker is of de nieuwe financieringsstructuur al met ingang van 1 januari 2013 kan gelden, terwijl voor de overige wijzigingen inwerkingtreding zo spoedig mogelijk wenselijk is.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
P. de Krom